

ضریب تأثیر (IF)

این شاخص با عناوین دیگری نظیر ضریب تأثیر مجلات (Journal Influence)، نرخ استناد (Citation Rate)، تأثیر (Impact) هم شناخته می‌شود. این شاخص در ابتدا تنها برای مدیریت مجلات و به عنوان شاخصی برای ورود به مجموعه در فهرست مندرجات جاری (Current Contents) و توسط گارفیلد طراحی شده بود تا مجلاتی که از اعتبار بالا برخوردارند در این مجموعه نمایه شوند، نه برای سنجش اعتبار تمامی آثار انتشاراتی پژوهشی و پدیدآورندگان آنها. امروزه از این شاخص در موارد مختلفی مانند رتبه بندی و ارزیابی کشورها، دانشگاه‌ها و دانشمندان هم استفاده می‌شود. یکی از دلایل استقبال از این شاخص، دسترس پذیری آسان داده‌های مورد نیاز برای محاسبات مربوطه است.

از اصطلاح ضریب تأثیر نخستین بار برای کمی سازی انتشارات در نمایه استنادی علوم ویرایش سال ۱۹۶۳ استفاده شد. ضریب تأثیر مجلات به عنوان مقیاس و ملاک بسامد و فراوانی در نظر گرفته شده است و با استفاده از آن میانگین مقالات مورد ارجاع در یک نشریه، طی یک دوره معین مشخص می‌شود. البته معمولاً یک دوره دو ساله برای بررسی در نظر گرفته می‌شود، زیرا تجربه نشان داده که حدود ۲۰ درصد از کل ارجاعات، انتشارات دو سال قبل را ذکر کرده‌اند، از این رو گارفیلد دوره دو ساله را به عنوان مبنای قابل قبول برای اندازه گیری میزان ارجاع نشریات در نظر گرفت.

ضریب تأثیر مجلات با استفاده از فرمول زیر قابل محاسبه است:

تعداد استنادهای دریافتی به مقالات انتشار یافته در مجله در سال‌های ۱ و ۲

تعداد کل مقالات منتشر شده مجله در سال‌های ۱ و ۲